Redacţiunea, Administraţiunea
Tipografia:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena:
Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seria garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care dị.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 64. Braşovŭ, Lunĭ, Marţĭ, 22 Martie (3 Aprilie) 1888.

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Aprilie 1888 st. v. se deschide nou abonamentŭ la care învitămŭ pe toţi amicii şi sprijinitorii foiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe treĭ lunĭ 3 fl.
pe şése lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România şi străinătate:
pe treĭ lunĭ 10 francĭ,
pe şése lunĭ 20 francĭ,
pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonarea se póte face mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate postale**.

Domniĭ, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arĕta şi posta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Procesulŭ de pressă alŭ „Gazetei“ şi foile unguresci.

Înainte de a ne pronunţa în afacerea procesului nostru de presă, aflămŭ de lipsă a mai reproduce parte dintr'unŭ altŭ articulŭ alŭ dịarului guvernamental *„Kolozsvar“* dela 27 Martie, publicatŭ sub titlulŭ *„Limba statului“* şi subscrisŭ de d. Sandor Iozsef, secretarulŭ kulturegyletului, care în ajunulŭ procesului nostru scriea în numitulŭ dịarŭ, că „a ierta e greşélă, a achita pĕcatŭ“. Étă observările ce le face „Kolozsvár“:

„Procesulŭ de pressă, ce s'a desfăşuratŭ dịlele acestea înaintea juriului, a convinsŭ durerosŭ pe fiecare bunŭ patriotŭ despre aceea, că se află încă şi redactorĭ de foi politice cuotidiane în patriă, carĭ nu sciu unguresce.

Ce sĕ dịcemŭ atuncĭ despre poporŭ?

După cum se vede nu e mirare, că foile naţionalităţilorŭ dela noi bîzâie ca unŭ stupŭ de albine spăriatŭ în contra ordinaţiunei ministeriale, care dispune în înţelesulŭ legii ca presentarea documentelorŭ la cărţile funduare în limba maghiară sĕ se impună de aci încolo cu îndatorire mai strictă ca până acuma.

Ei bine, cine e causa, că nicĭ redactorii, nicĭ poporulŭ nu cunoscŭ limba maghiară? N'au avutŭ timpŭ, n'au avutŭ destulŭ prilegiu de a-o învĕţa?

Bunăvoinţa guvernului n'a lipsitŭ.

Primulŭ §-ŭ alŭ art. de lege din 1868 dịce, că toţĭ cetăţenii Ungariei împreună formândŭ şi după principiile fundamentale ale constituţiei în privinţa politică o naţiune, naţiunea maghiară unitară nedespărţită, din punctŭ de vedere alŭ unităţii politice a naţiunei limba statului este cea maghiară.

După ce domnitorulŭ nostru cu puterea luĭ supremă regéscă a binevoitŭ a aproba, întări şi sancţiuna acéstă lege fundamentală; articululŭ de lege codificatŭ ne-au impusŭ o nouă datoriă duplă, — datoria statului şi a singuraticilorŭ.

Puterea statului, justiţia, administraţia şi legislaţiunea — s'a şi silitŭ sĕ câştige valóre acestei legĭ parte prin executarea ei datorită, parte venindŭ cu încetulŭ în ajutorŭ cetăţenilorŭ acolo, unde a fostŭ lipsă, prin aceea că le-a făcutŭ cu putinţă învĕţarea limbei. Art. de lege XVIII din 1879 a declaratŭ obligatorŭ studiulŭ limbei maghiare şi în şcólele nemaghiare şi spre a-i face capabilĭ pentru acéstă problemă pe bieţii învĕţătorĭ, ministeriulŭ de instrucţiune a cheltuitŭ cu învoirea parlamentului dela 1879 până la 1885 unŭ pătrarŭ de milionŭ de florinĭ, înfiinţândŭ vre-o 70 de cursurĭ suplementare pentru învĕţarea limbei maghiare, la carĭ au luatŭ parte peste 6000 învĕţătorĭ.

Terminându-se aceste cursurĭ, s'a datŭ ordinŭ strictŭ din partea ministeriului de culte, că în înţelesulŭ art. de lege memoratŭ nicĭ într'unŭ institutŭ pedagogicŭ (de statŭ orĭ confesionalŭ) sĕ nu li se dea diplomă candidaţilorŭ de învĕţătorĭ, décă nu vorŭ cunósce limba maghiară în scrisŭ şi verbalŭ aşa ca sĕ o pótă propune şi de faptŭ nicĭ nu s'a datŭ o singură diplomă în anii 1885/6 decâtŭ sub acéstă condiţiune.

Nu numai atâta, dér ministrulŭ de culte Augustŭ Trefort a avisatŭ strictŭ, în ordinaţiunea sa dela 28 Maiu 1885 nr. 20,201, pe inspectorii scolarĭ reg., ca pe învĕţătorii aceia, carĭ şĭ-au luatŭ diploma mai de multŭ fără cualificaţiune din limba maghiară, sĕ-i constrîngă a depune esamenŭ din limba statului în timpŭ de unŭ anŭ, la din contra sĕ fiă opriţĭ de a'şĭ mai esercita chiămarea.

S'au făcutŭ dér pe terĕmulŭ instrucţiunei poporale toţĭ paşii şi după ce atâtă pe tĕrĕmulŭ justiţiei, câtŭ şi pe alŭ administraţiei în urma veghiării guvernului se observă cu mai multă conscienţiositate prescrierile art. de lege 43 din 1888: acela, care nu învaţă limba statului, menită a ne înfrăţi şi a ne lega pe toţĭ la olaltă, nu numai că nu-şĭ împlinesce datorinţa cetăţenéscă, nu numai că nu urméză simţului sĕu mai bun cetăţenescŭ, dér comite chiar contra sa o negligenţă şi pagubă tristă séu nebună eschịĕndu-se pe sine dela tóte acele avantagiurĭ, ce i le oferă cunoscinţa limbei oficiale şi contactulŭ reciprocŭ câtŭ mai inteligibilŭ cu elementulŭ ce constitue statulŭ.

Care este cu tóte aceste causa progresului încetŭ?

De-o intenţionată refusare, precum dealtmintrelea o dovedesce şi esperiinţa, nicĭ vorbă nu póte fi. Despre *individŭ* nu se póte presupune acea absurditate, că sĕ comită în contra dreptului sĕu cetăţenescŭ unŭ actŭ de sinucidere propriă şi sĕ se scótă astfelŭ pe sine din folosirea puterii şi a influinţei sale.

Undeva la mijlocŭ trebue sĕ fiă greşélă între statŭ şi individŭ.

Şi décă în adevĕrŭ ne gândimŭ că o parte a generaţiei mai vechĭ din causa raporturilorŭ încă neregulate n'a avutŭ ocasiunea de a învĕţa limba maghiară; décă avemŭ în vedere, că şi din generaţia de faţă — după raportulŭ din urmă alŭ ministeriului de culte — dintre vre-o $3\frac{1}{2}$ milióne obligaţĭ la şcólă, 20% nu visitéză de locŭ şcólă: şi décă esperiămŭ, în fine, că tinerii eşiţĭ din şcóle — dintre carĭ 50% suntŭ nemaghiarĭ, — uită curêndŭ în viaţa practică, ce au învĕţatŭ în şcólă bine séu rĕu: trebue sĕ ne convingemŭ, că între silinţele de învĕţătorŭ ale statului şi între acele de şcolarŭ ale individului, mai trebue sĕ vină unŭ alŭ treilea factorŭ, care sĕ lege pe unii cu alţii.

In sarcina societăţii cade frumósa problemă a frăţietăţii; de a atrage pe cei ce n'au învĕţatŭ, ér pe toţĭ a-i desvolta în limba maghiară....“

După acésta d. Sandor Iozsef îşĭ desvóltă ideile sale kulturegyletiste asupra puterii de estindere a limbei maghiare şi se miră că n'a ajunsŭ încă o limbă universală, căcĭ nu e mai grea ca cea englesă.

Mai departe face imputare Maghiarilorŭ cu carte, că încă totŭ mai vorbescŭ cu servitorii şi cosaşii lorŭ apoi cu ţĕranii şi ţĕrancele române dela carĭ cumpĕră ouĕ, găinĭ ş. a., o limbă stricată românéscă, pe când vorbindŭ cu ei unguresce le-arŭ da ocasiune de-a se desvolta (!) în limba statului.

In fine apeléză secretarulŭ kulturegyletului la femeile maghiare, sĕ premérgă ele cu esemplulŭ. Căcĭ nu póte dobêndi scóla în 50 de anĭ ce potŭ face ele într'unŭ anŭ pentru învĕţarea limbeĭ maghiare.

Braşovŭ, 19 (31) Martie 1888.

Pe temeiulŭ invitaţiunei publicate mai în urmă în numerii 17 şi 18 ai „Gazetei Transilvaniei“ din 1888, prin care am convocatŭ pe **toţi domnii cari au contribuit la subsidiile pentru „Gazetă“ în anii 1860—1863** la o *întrunire* în Alba-Iulia pe dịua de *26 Martie (7 Aprile) 1888* spre a asculta darea mea de sémă, îmĭ iau voiă a face cunoscutŭ, că **întrunirea se va ţiné** în *Alba-Iulia* Sâmbătă în 26 Martie (7 Aprile st. n.) la *2 óre după amédị* în sala Otelului *„La Sóre“*, din piaţă.

Dr. Aurel Mureşianu.
Editorŭ şi Redactorŭ.

SCIRILE DỊLEI.

Ministrulŭ ungurescŭ de comunicaţiune a datŭ încuviinţare d'a se face lucrările technice pregătitóre pentru *construirea* mai multorŭ *căi ferate* (cu cale normale) între care: pentru o cale ferată locală care sĕ se ramifice dela staţiunea Aghirişŭ (între Oradea-mare şi Cluşiu, pe teritoriulŭ ardeleanŭ) şi sĕ ducă pe la Ticu, Argişŭ, Jimborŭ, Hida până la Jibĕu; pentru o cale ferată vicinală care sĕ se ramifice dela staţia Braşovŭ, sĕ se ducă pe la Zĕrnescĭ până la Vulcanŭ, apoi pe la Prejmerŭ, Sepsi-San Georgĭ la Chezdi-Oşorheiu, eventualŭ la Poiana sărată; pentru o cale ferată, care sĕ se ramifice dela unŭ punctŭ alŭ liniei Teuşŭ-Predealŭ, şi sĕ ducă pe Satulungulŭ Săcelelorŭ şi pe la Braşovŭ până la Tohanulŭ vechiu.

***

Ministrulŭ ungurescŭ de culte a ţinutŭ o conferinţă cu secretarii şi referenţii sĕi, specială în cestiunea bugetului anului viitorŭ. Ministrulŭ 'şĭ-a espusŭ vederile sale: d'a face cea mai mare economiă şi d'a nu trece peste suma bugetului de adị. Anume ca economiă propune ministrulŭ reducerea stipendielorŭ statului şi a locurilor scutite de plată în şcólele normale (pedagogiele) de institutóre.

***

Ministrulŭ ungurescŭ de comunicaţiune a detrasŭ debitulŭ postalŭ pentru ţĕrile corónei ungare foiei „La voce del popolo“ ce apare în San-Francisco, sub cuvêntŭ că urmăresce tendinţe duşmane statului!

***

Preliminarulŭ bugetului ministeriuluĭ comună de rĕsboiu pentru anulŭ viitorŭ va da espresiune şi unorŭ hotărîrĭ organisatorice, care în prima liniă ţintescŭ o sporire a cavaleriei. Codulŭ militarŭ se va revisuĭ şi parlamentele ilŭ vorŭ desbate la tómna viitóre.

***

După cum scrie „Fóia bis. şi şcol.“, din Blaşiu, d-lŭ Vasiliu *Raţŭ*, fostulŭ protopopŭ alŭ Reghinului săsescŭ, s'a promovatŭ la oficiulŭ de *vicariŭ foraneu* alŭ *Făgăraşului*, ér în loculŭ d-sale s'a denumitŭ ca *protopopŭ* alŭ *Reghinului* d-lŭ Petru *Uilăcanŭ*, profesorŭ de teologiă în seminariulŭ archidiecesanŭ din Blaşiu. D-nii profesorĭ şi asesorĭ consistorialĭ din Blaşiu Ioanŭ *Germanŭ* şi Georgiu *Munteanu*, pentru meritele câştigate pe terenulŭ preoţiei şi instrucţiunei, au fostŭ denumiţĭ de *vice-protopopĭ onorarĭ*. De asemenea d-lŭ Simeonŭ *Popŭ*, fostulŭ administratorŭ protopopescŭ alŭ Arieşului, şi Vasiliu *Poruţiu*, fostulŭ administratorŭ protopopescŭ alŭ Almaşului, s'au denumitŭ *vice-protopopĭ* în aceleaşĭ protopopiate, ér d-lŭ Ioanŭ *Stoica*, teologŭ absolutŭ şi pedagogŭ cualificatŭ, s'a denumitŭ *institutorŭ* la şcólele primare din Blaşiu în loculŭ rĕposatului Parteniu Moldovanŭ.

***

Cât de destrĕbălatăe administraţiunea ungurescă ne dovedesce şi următorulŭ casŭ: De curêndŭ a muritŭ căpitanulŭ poliţiei din *Timişóra* Constantinŭ *Vohovits* şi făcêndu-se după mórte'i o cercetare, se descoperiră lucrurĭ de necredịutŭ. Se şoptea de anĭ de dịle, că Vlahovits defraudéză banĭ oficialĭ, precum a defraudatŭ şi nisce banĭ ai comunităţii sĕrbescĭ, pentru care acésta i-a licitatŭ mobilele. Cu tóte astea autorităţile chemate a-lŭ controla n'au procedatŭ în contra luĭ, decâtŭ acum după mórte'i, când cercetarea era inevitabilă. Cu acéstă ocasiune s'a descoperitŭ, dịce „Pesti Naplo“, că de anĭ nu s'a purtatŭ nicĭ unŭ registru de banĭ, în protocolŭ nu te potĭ orienta, s'au găsitŭ numĕróse cuverte de scrisorĭ de banĭ desfăcute cu observarea luĭ Vlahovits: „Banii la mine“. *Defraudarea* numai din anulŭ din urmă e de 3000 fl. Doi cancelistĭ au defraudatŭ şi ei câteva sute de florinĭ; în contra lorŭ s'a ordonatŭ cercetare.

***

Diferite mĕsurĭ se iau de guvernŭ, ca sĕ scape *teatrulŭ naţionalŭ ungurescŭ din Pesta* de fiasco completŭ. Mĕsurile ce se iau însĕ arată, că teatrulŭ se află în stare de decadinţă. Precum spune „Pesti Hirlap“, cântăreţele soliste vorŭ fi reduse dela 21 la 12, cântăreţii soliştĭ vorŭ fi reduşĭ dela 22 la 15. Din personalulŭ corului au primitŭ denunţarea 12 dame şi 10 bărbaţĭ. De asemenea se vorŭ concedia câţiva membri din orchestră, ér baletulŭ va fi forte multŭ redusŭ şi anume dela 113 la 61 persóne. In fine se va reduce şi personalulŭ de manipulare şi de lucru.

O luaseră pe piciorŭ mare „civilisatorii Orientului“!

***

Dela 1 Ianuarie 1888, precum se scie, *s'au desfiinţatŭ cismele dela infanteria nóstră*, deórece s'a dovedịtŭ, că rodŭ piciorulŭ şi udându-se se'ncalţă şi descalţă greu. Cismele care mai suntŭ seórtă până ce se vorŭ rupe, dér altele nu se mai procură. „Frmdbltt“ spune, că la unele regimente se órtă, ca probă, încălţăminte preparate din cânepă, care e uşoră, resistă apei, se curăţă şi se repară uşorŭ şi iute. In casŭ când acéstă încălţĕminte s'ar introduce în tótă armata, şi nu numa pentru cei bolnavĭ de

picióre, se vorŭ purta peste ea cămăşĭ (ghetre). Atuncĭ la paradă negreşitŭ, că nefiindŭ acéstă încălţăminte potrivită, se vorŭ folosi cismele orĭ ghetele (boconcii) de adĭ.

***

Terminându-se în dilele acestea cursulŭ de echitaţiune alŭ infanteriei de peste érnă, au întreprinsŭ respectivii la 18 (30) Martie o cavalcadă, care se póte considera ca unŭ micŭ *actŭ de îndrăsnélă.* Din Braşovŭ au mersŭ prin Poiană, trecêndŭ, prin Valea Cheii, către Valea Comórului nu pe poteca de pe margine, ci prin albia văii plină de bolovanĭ în Valea Ghimbavului la Rêşnovŭ şi de acolo pe şoséuă îndĕrĕtŭ la Braşovŭ. Era fórte greu de călăritŭ în Valea Comorului din causa zăpedii celei marĭ, prin care caii înotau până la peptŭ. Acésta dovedesce o energiă mare de a străbate acestu drumŭ, mai alesŭ cai militarĭ, carĭ nu suntŭ dedaţĭ cu astfelŭ de drumurĭ. Călăreţii merită tótă lauda.

Corespondenţa „Gazetei Transilvaniei."

Budapesta, 29 Martie 1888.

Domnule Directorŭ! Diarele din Budapesta anunţasera despre unŭ episodŭ drăgălaşŭ, ce s'a petrecutŭ în scurtulŭ intervalŭ de o jumĕtate de óră, câtŭ steteră M. M. Lorŭ Regele şi Regina României la staţiunea călei ferate austriace în Budapesta la 24 Martie a. c. Credêndŭ eu, că mai mulţĭ din cetitorii diarului D-vóstre se vorŭ interesa a cunósce mai de aprópe amĕnunte despre acestŭ episodŭ, îmĭ iau libertatea de a Vĕ ruga, sĕ binevoiţĭ a împărtăşi următórele:

Mai nainte de sosirea M. M. Lorŭ, se adunaseră la gară mai multe persóne de distincţiune, între carĭ, afară de personalulŭ Consulatului României, alŭ calei ferate şi alŭ poliţiei, reportorii diarelorŭ şi vre-o doi deputaţĭ ungurĭ, veniseră şi câte-va dómne din colonia română de aicĭ, anume: D-na Leontina Romanŭ cu o nepoţică de 5 anĭ (Alma Maria, fiica sororii sale Mina soţia D-lui Dr. Stefanŭ Pecurariu, advocatŭ în Sibiiŭ); D-na Favonia Constanţa Puscariu, soţia D-lui Cav. Ioanŭ Puscariu (membru la în. curte de apelŭ) cu noru-sa D-na Catinca Puscariu şi cu fiiulŭ D-sale Silviu Puscariu (elevŭ alŭ academiei orientale din Viena), şi alţii mai mulţĭ.

Trenul, care aducea pe M. M. Lorŭ, sosi precisŭ la $1^1/_2$ óră din di. Oprindu-se trenulŭ, M. M. Lorŭ nu se dederă josŭ, ci primiră în vagonŭ persónele presentate, intrândŭ ântâiu D-l. Consulŭ gen. A. Farra; soţia sa, care presentă Reginei o corfiţă cu viorele (micşiunele) şi iacinţĭ; apoi intrară: personalulŭ consulatului; Dl. Hieronymi. direct. gen. alŭ călei ferate austriace; şefulŭ staţiunii şi Dl. Pekareh, viceprefectulŭ poliţiei. Terminându-se primirile oficiale, dómnele române, care veniseră anume a vedé pe graţiósa Regină, pe celebra Carmen Sylva, mâhnite d'a nu li-se fi împlinitŭ dorinţa, priviau cu neastêmpĕrŭ la uşa vagonului, aşteptândŭ, că dóră li-se va da fericita ocasiune de a o puté vedé. Când deodată camerierulŭ postatŭ la intrarea vagonului se repede, şi luândŭ în braţe pe mititica Alma, o puse în uşa vagonului, unde deodată apăru M. Sa Regina, electrisândŭ cu presenţa Sa pe toţĭ privitorii, şi plecându-se, luà fetiţa în braţe, şi o sărutà întrebându-o românesce cum o chiamă, şi luându-i buchetaşulŭ de trandafirĭ, ce fetiţa i-lŭ presentase instinctivŭ, şi aşedându-lŭ în corfiţa cu florile, îi făcu éră mai multe întrebărĭ, sărutându-o şi îmbrăţişându-o. Atuncĭ se apropià mătuşă-sa de uşa vagonului, îndemnându-o ca sĕ rĕspundă. M. S. cu afabilitatea-i cunoscută abservà: „Ea respunde destulŭ, şi bine." După ce Regina o mai sărutà încă odată, éră fetiţa îi sărutà mâna, Dl. Consulŭ gen. luà fetiţa şi o dete mătuşei sale.

Punêndu-se trenulŭ în mişcare, M. Sa Regina mai trămise cu mâna sărutărĭ fetiţei, care transportată de bucuriă rĕspunse şi ea cu asemenea salutărĭ.

Cei presenţĭ priviau cu mirare fermecaţĭ de farmeculŭ scenei ce se petrecù în puţine minute. Scena pĕtrundĕtóre! produsă negreşitŭ din inefabilulŭ simţĕmêntŭ alŭ unei mame duióse!

D-na A. Romanŭ, conversândŭ cu vechiulŭ cunoscutŭ d-lŭ A. Candianu, adjutantŭ alŭ M. Sale Regelui, îi dise: „Regina mĭ-a fermecatŭ nepóta, dér şi pe noi pe tóte." D-lŭ Candianu observă: „Pre unde s'a ivitŭ, a fermecatŭ tótă lumea, şi din publicŭ audêmŭ desŭ cuvintele: „Vedeţĭ pe *Carmen Sylva!*"

Despărţêndu-ne: fetiţa nu mai înceta d'a spune în estasulŭ ei: „Vai mătuşă, ce frumósă e Regina, şi bună unŭ ângerŭ!" Mătuşă-sa îi dise: „Sĕ-ţĭ aducĭ aminte, când vei fi fétă mare, că te-a sărutatŭ Regina!" Mititica rĕspune: „Regina şi Poeta mătuşică dragă!

Omnium jucunda dies!

Unŭ privitorŭ.

Satulungŭ, 21 Martie v. 1888.

Ierĭ, Dumineçă, 20 Martie v. a. c. s'a ţinutŭ adunarea generală a despărţământului I alŭ Reuniunei învĕţătorilorŭ românĭ gr. or. din districtulŭ X Braşovŭ, în edificiulŭ şcólei elem. capitale dela biserica cea nouă din Satulungŭ.

Presidiulŭ a fostŭ purtatŭ de d-lŭ presidentŭ I. Dorca, directorŭ la şcóla cea vechiă din Satulungŭ. Presenţĭ au fostŭ toţĭ învĕţătorii din Braşovŭ şi Săcele, 30 la numĕrŭ, carĭ forméză despărţământulŭ numitŭ. Afară de aceştia au mai fostŭ d-nii parochĭ Radu Popea, Victorŭ Popea şi I. Gavruşŭ, notarŭ comunalŭ.

La orele 11 a. m. Presidiulŭ deschide şedinţa printr'o cuvêntare fórte căldurósă, prin care face apelŭ la binevoitorulŭ simţŭ colegialŭ şi la sprijinulŭ reciprocŭ alŭ tuturorŭ învĕţătorilorŭ şi alŭ lucrărilorŭ lorŭ. La ordinea dilei a urmatŭ tema teoretică-practică despre propunerea desemnului în şcóla poporală. Tema acésta la însărcinarea presidiului — a fostŭ desvoltată de d-lŭ G. Fulea, espunêndŭ pe scurtŭ istoriculŭ desemnului în şcóla poporală, materialulŭ şi modulŭ de propusŭ. După ce a cetitŭ elaboratulŭ, d-lŭ disertantŭ a ţinutŭ şi o prelegere practică cu copii. Atâtŭ disertaţiunea câtŭ şi prelegerea au succesŭ fórte bine, dovadă despre silinţa, ce şĭ-a dat'o d-lŭ prelegătorŭ în acéstă privinţă,

Au urmatŭ după acésta discuţiunĭ şi observărĭ asupra disertaţiunei şi prelegerii: Unele pentru desemnulŭ linearŭ, altele pentru celŭ liberŭ şi érăşĭ unele pentru desemnulŭ după modele, apoi după obiecte, altele din contră pentru celŭ după obiecte din natură mai întâiu şi după aceea după modele. D-lui prelegĕtorŭ îi s'a esprimatŭ mulţămită în procesulŭ verbalŭ.

După percurgerea altorŭ obiecte curente se închide şedinţa la órele $2^1/_4$ p. m.

Prândulŭ comunŭ s'a făcutŭ în localităţile şcólei prin stăruinţa şi bunăvoinţa stimatei dómne a d-lui directorŭ dela aceeaşĭ şcólă, Dometiu Dogariu. Bucatele au fostŭ fórte bine pregătite şi au mulţămitŭ pe toţĭ.

Făgăraşŭ, în 20 Martie 3 n. 1888.

Pré Stimate Domnule Redactorŭ! Pentru liniştirea acelora, carĭ se plângŭ despre reuniunea femeilorŭ române gr. cat., vĕ rogŭ sĕ binevoiţĭ a da locŭ în preţuitulŭ D-vóstre diarŭ „Gazeta Transilvaniei" următórelorŭ:

Comitetulŭ „Reuniunei femeilorŭ" nóstre ca în toţĭ anii, şi în anulŭ acesta în 29 Ianuarie şĭ-a ţinutŭ adunarea sa conformŭ statutelorŭ, în carĭ D-na casieră a depusŭ raţiociniulŭ de pe anulŭ trecutŭ, din care se vede, cumcă averea reuniunei nóstre este bine administrată şi adecă:

1. Depuşĭ spre fructificare la institutulŭ „Furnica", cassă de economii, societate pe acţiunĭ, în Făgăraşŭ . . . . 1,126 fl. 82 cr.

2. Se mai află 1 obligaţiune despre . . . . 100 „ cu asigurare hipotecară.

2. In 2 acţiunĭ de ale institutului „Furnica", cassa de economii societate pe acţiunĭ, în valóre nominală à fl. 100 . . 200 „

Totalŭ 1,426 fl. 82 cr.

Ar fi de doritŭ, ca aceia carĭ se plângŭ, în locŭ de a se plânge mai bine sĕ conlucre şi sĕ contribue şi dênşii la prosperarea şi înflorirea reuniunei, fiindŭ că numai pe calea acésta ne vomŭ ajunge scopulŭ doritŭ.

Vĕ rogŭ sĕ primiţĭ încredinţarea deosebitei mele stime

Demetriu Chişiereanu,
preotŭ gr.-cat. şi membru de încredere alŭ reuniunei.

Literatură.

Ni s'a trimisŭ în broşură tipărită **Raportulŭ generalŭ alŭ Societăţii „Academia ortodocsă"** pentru literatură, retorică şi musică bisericéscă în seminarulŭ archidiecesanŭ din Cernăuţĭ. Acestŭ raportŭ se referă la anulŭ întâiu, alŭ doilea şi alŭ treilea administrativŭ, adecă dela 8 (20) Noemvre 1884 până la 12 (24) Noemvre 1887.

Societatea din vorbă este încă fórte tinĕră. Ea şĭ-a serbatŭ înaugurarea sa numai la 23 Decemvre v. 1884, va sĕ dică abia au trecutŭ 3 anĭ de când esistă, şi acesta este primulŭ raportŭ despre activitatea şi starea ei.

Societatea este înfiinţată prin mijlocirea şi intervenirea I. P. S. S. Părintelui Archiepiscopŭ alŭ Cernăuţilorŭ şi Metropolitŭ alŭ Bucovinei şi Dalmaţiei *Dr. Silvestru Morariu-Andrievicĭ*, care este totodată şi protectorulŭ Societăţii. Scopulŭ este: adunarea câtŭ mai desŭ împreună a elevilorŭ dela facultatea teologică şi mai vêrtosŭ a alumnilorŭ seminariului archidiecesanŭ din Cernăuţĭ spre a-şĭ împărtăşi unulŭ altuia ideile şi vederile, spre a se perfecţiona reciprocŭ pe terenulŭ literarŭ, retoricŭ şi musicalŭ bisericescŭ şi spre a fi în curentŭ cu lucrările mai nouĕ pe câmpulŭ literaturei, înfiinţândŭ spre scopulŭ acesta şi unŭ cabinetŭ de lectură.

In anulŭ primŭ Societatea redigià Călindarulŭ pentru Archidiecesa Bucovinei pe anulŭ 1886 cu textŭ numai românescŭ. In anii următorĭ Călindarulŭ acesta fù de asemenea redigeatŭ de numita Societate, dér nu numai în limba română, ci la dorinţa Eminenţiei Sale Părintelui Metropolitŭ şi a Pr. Ven. Consistoriu — şi în limba rutênă, spre a fi potrivitŭ pentru ortodocşii de ambele limbĭ din ţéră.

In fiă care anŭ s'a ţinutŭ în diua de Trei-sânţĭ (30 Ianuarie v.) câte-o conferinţă solemnă cu succesŭ moralŭ fórte îmbucurătorŭ. Afară de acestea s'au mai ţinutŭ în fiăcare anŭ mai multe conferinţe familiare ordinare şi estra-ordinare, în carĭ s'au esecutatŭ piese musicale etc.

Societatea se susţine numai din contribuirile benevole ale membrilorŭ, fă-

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

(3)

SNOAVE ŞI POVEŞTĬ SLAVICE.

Istorisite după Dr. F. S. Krauss
de
G. B. Duică.

Mĕrulŭ de aurŭ şi cele nouă păuniţe.

După ce a mai trecutŭ ceva vreme, împĕrătésa merse odată sĕ se primble, ér împĕratulŭ rĕmase singurŭ în palatŭ. Până sĕ plece împĕrătésa, i-a datŭ bărbatu-sĕu nouĕ-spre-dece chei dela nouĕ-spre-dece beciurĭ şi 'i grăì: „Poţĭ deschide tóte beciurile, dér alŭ doi-spre-decelea ba, că 'i vai de capulŭ tĕu, de îlŭ vei deschide." După ce'şĭ sfîrşi vorba, se duse. Feciorulŭ de împĕratŭ rĕmase singurŭ acasă şi se puse pe gândurĭ. „Ce sĕ fie în beciulŭ alŭ doi-spre-decelea?"

Deschise beciurile unulŭ după altulŭ; décă ajunse la alŭ doi-spre-decelea, sta şi se gândia şi nu scia ce sĕ facă că nu mai avea linişte de când audise vorbele împĕrătesei şi se frământa cu gândulŭ: „Ce ar puté sĕ fie?" Şi-a luatŭ inima în dinţĭ şi deschise, şi ce sĕ-'i vadă ochii?! La mijloculŭ beciului era unŭ butoiu cu cercurĭ de ferŭ, ér órecine striga din butoiu: „Pentru numele lui Dumnedeu, frate dragă, mĕ topescŭ de sete, îndură-te şi dă-mĭ o gură de apă!" Feciorulŭ de împĕratŭ aduse unŭ paharŭ de apă şi'lŭ vĕrsà în butoiu. Atuncĭ plesni unŭ cercŭ dela butoiu şi érăşĭ strigà acelŭ cineva din butoiu: „Pentru numele lui Dumnedeu, frate dragă, mai dă-mĭ o gură de apă! Feciorulŭ de împĕratŭ mai turnà unŭ paharŭ de apă, şi mai plesni unŭ cercŭ. A treia óră glasulŭ strigà totŭ ca mai nainte: „Pentru numele lui Dumnedeu, frate dragă, mĕ topescŭ de sete, mai dă-mĭ unŭ paharŭ de apă!" Feciorulŭ de împĕratŭ mai turnà unŭ paharŭ de apă în butoiu; atuncĭ plesni şi alŭ treilea cercŭ, dógele butoiului se desfăcură şi unŭ smeu eşi din butoiu.

Smeulŭ plecà şi întêlni pe drumŭ pe împĕrătésa, o luà şi o duse cu dênsulŭ, ér slujnicile veniră la feciorulŭ de împĕratŭ sĕ-'i spue ce s'a întêmplatŭ. Bietulŭ feciorŭ nu mai scia ce sĕ se facă de supĕrare. La urma urmelorŭ se hotărì sĕ plece ér în lume sĕ'şĭ caute împĕrătésa.

După ce a umblatŭ multă, multă vreme, prin lume, ajunse la o apă; la malulŭ apei întêlnì unŭ pescişorŭ ce se sbătea într'o fântâniţă secată. Cum a dăritŭ pescişorulŭ pe feciorulŭ de împĕratŭ, îi dise: „Fă-ţĭ milă de mine, sĕ te ţie Dumnedeu, aruncă-mĕ în apă, că şi eu ţĭ-oi fi odată de folosŭ; éţĭ unŭ solz din trupulŭ meu, şi décă vei avea lipsă de mine, frécă solzulŭ şi eu voiu veni." Dênsulŭ prinse pescişorulŭ în mână şi'lŭ aruncà în apă ér solzulŭ şi l'a legatŭ într'o năframă. Mai rătăci apoi cătăva vreme prin lume şi întâlni o vulpe prinsă în cursă. Cum l'a vĕdutŭ vulpea i-a grăitŭ: „Fă-ţĭ milă de mine şi mĕ scapă, sĕ te ţie Dumnedeu, că ţĭ-oiu fi şi eu vre-odată de folosŭ, smulge unŭ pĕrŭ din trupulŭ meu şi décă vei avé nevoie de mine, frécă'lŭ şi voiu veni. Şi a scăpat'o şi pe vulpe. Mai târdiu întâlni pe unŭ munte, pe unde'lŭ ducea drumulŭ, unŭ lupŭ prinsŭ în cursă: „Fie-ţĭ milă de mine, sĕ te ţie Dumnedeu, şi mĕ scapă, că şi eu îţĭ voiu fi vre-odată de folosŭ. Ia unŭ pĕrŭ din cojoculŭ meu, frécă'lŭ décă vei avé lipsă de mine şi voiu veni." Feciorulŭ de împĕratŭ scăpà şi pe lupulŭ din cursă şi luà pĕrulŭ.

Feciorulŭ plecà mai departe, şi călĕtorì multă vreme până ce întêlnì unŭ omŭ: „Nenişorule, n'ai sci sĕ-'mĭ spui unde e palatulŭ împĕratului smeilorŭ." Omulŭ îi spuse totŭ ce voia sĕ scie şi'i mai spuse pe ce vreme e mai bine sĕ mérgă la palatŭ. Feciorulŭ de împĕratŭ îi mulţămì, pornì la drumŭ dreptŭ înainte şi ajunse cu mare nĕcazŭ la palatulŭ smeilorŭ. La palatŭ găsì îndată pe nevastă-sa şi amêndoi nu mai sciau ce sĕ facă de bucuriă că s'au întêlnitŭ; se puşĕră de grabă la sfatŭ ce sĕ facă sĕ scape din curţile smeului; după ce s'au învoitŭ au încălecatŭ pe doi cai, sĕ fugă.

Dér abia eşiseră din pórtă şi smeulŭ se întórse acasă călare şi aflà îndată, că împĕrătésa a fugitŭ. Smeulŭ grăì cu calulŭ sĕu: „Ce sĕ facemŭ acum? sĕ mâncămŭ şi sĕ bemŭ ântâiu sĕ ne săturămŭ, orĭ sĕ pornimŭ după ei?" Calulŭ îi respunse: „Mâncă şi bea şi n'ai grijă, că'i vomŭ ajunge noi."

După masă smeulŭ şi încălecà calulŭ şi câtŭ ai clipi din ochĭ a şi ajunsŭ pe feciorulŭ de împĕratŭ, i-a luatŭ împĕrătésa şi i-a disŭ: „Caută-ţĭ de cale voinice, şi Dumnedeu sĕ te apere de aicĭ încolo. Acum te iertŭ, căcĭ mĭ-ai datŭ odată apă în beciurĭ, dér sĕ nu mai dai pe aicĭ, décă ţĭ-e dragă viéţa."

Feciorulŭ de împĕratŭ merse ceva mai departe, dér nu'l lăsà inima sĕ mérgă fără niciĭ o ispravă, şi intórse calulŭ şi a doua di mai intrà odată în palatulŭ smeul i [illegible] era singură singu.

cêndu-se în anulŭ alŭ 2-lea administrativŭ unŭ apelŭ către clerulŭ bucovinénŭ spre a se inscrie ca membri.

Bibliotеca societății cuprinde 331 opurĭ în 245 tomurĭ, 235 volume și 312 broșure și 3 cărțĭ diverse. Cabinetulŭ de lectură a avutŭ în anulŭ 1 administrativŭ 41 de diare, dintre carĭ 30 în limba română, 4 în cea germană și 7 în cea slavonă. In anulŭ din urmă a avut 35 diare dintre carĭ 24 în limba română, 9 în limba germană și 2 în cea slavonă.

Averea totală a societății constă din 406 fl. 36 cr., dintre carĭ 355 fl. 73 cr. formeză fondulŭ neatacabilŭ.

Membrii societății în ultimulŭ anŭ administrativŭ au fostŭ: 23 onorarĭ, 2 fondatorĭ, 11 sprijinitorĭ, 49 activĭ ordinarĭ și 13 activĭ extra-ordinarĭ. Președintele societății este d-lŭ George Moroșanŭ-Mihăiescu.

Intêmplărĭ diferite

Inundare. In Tokaj suntŭ ruinate de apă până acum 260 de case. Paguba e de peste 200,000 fl. Poporațiunea duce lipsă de mijlóce de traiu și miseria ia proporțiunĭ marĭ, ca într'unŭ orașŭ care dă îndĕrĕtŭ, cassa fiindŭ gólă pușcă, așa că nicĭ funcționarii nu suntŭ plătițĭ de 3 anĭ, ér pentru cele 3000 de victime ale apei abia s'au pututŭ colecta în Tokajul întregŭ 167 fl. — In Rakamaz (Szabolcs) s'au dĕrîmatŭ deja 50 de case. Localitatea Nagyfalu e aprópe totalŭ distrusă. Abia mai stau optŭ case în picióre. Intr'o casă s'a găsitŭ unŭ cadavru, alŭ unui omŭ care era bolnavŭ și pe care ai casei, în graba lorŭ, îlŭ uitaseră acolo.

Bătaiă. In 25 Martie n. nisce țiganĭ se 'ncăerară la bătaiă într'o cârciumă din Hațegŭ. Doi gendarmĭ, carĭ din întêmplare erau de față, voiră sĕ facă pace dér fură strimtorațĭ de Țiganĭ, carĭ erau înarmațĭ cu totŭ felulŭ de instrumente. In urmă, gendarmii scóseră săbiile și răniră greu pe unŭ Țiganŭ, ér ușorŭ pe mai mulțĭ.

Dragoste bărbierescă. Bărberulŭ din Clușiu Dornstauder, avêndŭ traiu rĕu cu nevastă-sa, a părăsit-o și s'a dusŭ la Aradŭ. In absență-i conduse bărberia calfa lui, anume Kirschner. Acesta se îndrăgostì de stăpână-sa, care preferì sĕ scrie bărbatu-sĕu sĕ se'ntórcă acasă. Krischner amenință pe stăpână-sa că o va omorî și pe ea, și pe bărbatu-sĕu și apoi se va omorî și pe sine. Dornstauder se 'ntórse acasă și la sfatulŭ nevestei-si concediă pe Kirschner. Acesta îșĭ cumpĕră unŭ revolverŭ, ca sĕ-șĭ esecute planulŭ. Poliția însĕ îĭ luă revolverulŭ și-lŭ admonià. La 28 Martie séra se duse în bărbieria lui Dornstauder, acesta îlŭ atacă cu unŭ bățŭ, ér Kirschner îĭ dete patru loviturĭ de cuțitŭ. Calfa fu predatŭ tribunalului, ér Dornstauder fù transportatŭ în spitalŭ.

Viéță lungă. In comuna Buzĕu, care este situată în granițele de către România, a muritŭ dilele acestea unŭ țĕranŭ românŭ în etate de 115 anĭ. Mâncarea de predilecțiune în tótă viéța lui i-a fostŭ mămăliga. Bĕtrânulŭ nicĭ nu mai scia de câțĭ anĭ este, îșĭ aducea însĕ aminte, că la clădirea localității oficiului vamalŭ a lucratŭ și elŭ. cărândŭ nisipŭ și cărămidă. Fiind-că acea clădire s'a sĕvîrșitŭ la an. 1788, și fiind-că elŭ trebuia sĕ aibă atuncĭ celŭ puținŭ 15 anĭ de etate pentru a putea da ajutorŭ, s'a conchisŭ de aci, că bĕtrânulŭ trebuia sĕ aibă la mórtea sa celŭ puținŭ 115 anĭ. Adĭ véră era încă în putere, căra lemne marĭ pe spinare și promitea a trăì încă o viéță lungă, dér — precum se vede — nicĭ mămăliga nu-i dă omului viéță neperitóre.

Focŭ. Sâmbătă a arsŭ în Brașovulvechiu, peste drumŭ de casarma artelеriei, coperișulŭ grajdului economului Michael Salmen.

Tortură. Unui cârciumarŭ din Hont anume Iacob Singer i s'a furatŭ o vacă. Păgubașulŭ se adresă poliției din Șemnițŭ, care însărcină pe polițistulŭ din localitate Mathias Bajnok sĕ descopere pe hoțŭ. Polițistulŭ aresta pe un individŭ anume Andreas Gyuris, bĕnuitŭ d'a fi furatŭ vaca. Polițistulŭ închise pe Gyuris în grajdulŭ lui Singer, îlŭ legă în lanțurĭ și-lŭ bătù și îlŭ torturà cumplitŭ, ca sĕ mărturiséscă furtulŭ. A doua di nenorocitulŭ fù găsitŭ mortŭ în grajdŭ. Tribunalulŭ din Ipolyság condamnă pe Bajnok pentru acéstă crimă la 4 anĭ închisóre, ér Tabla suì la 5 anĭ, ér pe Singer îlŭ condamnă la 2 anĭ închisóre, findcă și elŭ a luatŭ parte la torturarea lui Gyuris. Curia fu și mai aspră, suind pedépsa lui Bajnok la 12 anĭ, ér a lui Singer la 10 anĭ.

Pentru economĭ.

Lucrările în acéstă lună. Se potŭ semĕna totŭ felulŭ de legumĭ și verdețurĭ, chiarŭ și fasole, castravețĭ, pepenĭ, curcubete, dér acestea mai multŭ spre finea lunei, pentru că suferŭ de brumă, și décă e frigŭ sîmburii încolțescŭ anevoiă și mare parte din ei se putredesce. Se semĕnă sĕmênță de florĭ în melegarie (straturĭ) Cu finea lunei se potŭ planta în pămêntŭ liberŭ cannele, gladiolii, cepele de amaryllis, tuberose și georginele.

Se continuă cu străplântarea pomilorŭ și altuirea ia dimensiunĭ marĭ. E consultŭ ca altuirea sĕ se întêmple pe timpŭ frumosŭ. Décă timpulŭ e secetosŭ străplântarea pomilorŭ trebue făcută cu nomolire, va sĕ dică vĕrsămŭ apă în găurĭ și încă atâta, câtŭ pămêntulŭ ce acopere rĕdĕcinele pomului sĕ fiă ca molulŭ séu ca cirulŭ; prin ce prinderea pomului se ajută fórte multŭ. Nucile, castanele, sîmburii de persecĭ, prune și cireșe, carĭ peste iarnă au fostŭ stratificate în olurĭ, acum se potŭ sĕmĕna în liberŭ. — Se udă straturile de merĭ și perĭ, carĭ au fostŭ sĕmĕnate în tómna trecută. — Se continuă facerea gardului viu.

Se începe cu sĕmĕnatulŭ cucuruzului: se punŭ crumpene și napĭ. Ordulŭ semĕnatŭ pe umedélă va da secerișiu bogatŭ. Cu finea lunei se plivescŭ sĕmĕnăturile. Se risipescŭ mușunóiele de pe fĕnațe.

Matcele mai slabe și acum trebue nutrite, cu finea lunei se arată și trântorĭ, carĭ cu zuzuitulŭ lorŭ celŭ veselŭ profețescŭ unŭ anŭ avutŭ în roitŭ.

Se face întâiulŭ săpatŭ la vii, asemenea și păruitulŭ.

Vitele capĕtă nutrețŭ uscatŭ, înainte de a fi mânate la pășiune. Se curăță fântânele. — *(„Foia bis. și școl.“)*

Avisŭ.

Prin acésta se aduce la cunoscința Onoratului publicŭ, că institutulŭ de creditŭ și economii „Arieșana“ din Turda din 1-ma Maiu 1888 înainte va da după sume depuse spre fructificard pe timpŭ mai lungŭ de unŭ anŭ 6% nettó, plătindŭ institutulŭ darea (10%) din alŭ sĕu.

Turda, 23 Martie 1887.

Direcțiunea institutului de creditŭ și economii **„Arieșana.“**

Către onoratulŭ publicŭ românŭ!

Se aduce la cunoșcințaon. publicŭ românŭ, că a apărutŭ alŭ doilea Almanachŭ alŭ societății academice socialŭ-literare „România-jună.“

Espedarea se va face în dilele aceste trimițêndu-se esemplarele abonate. d-lor. colectanțĭ carĭ au bine-voitŭ a ne sprijinì la editarea acestui almanachŭ.

Apelămŭ totodată la bunăvoința P. T. colectanțilorŭ, carĭ nu nĭ-au retrimisŭ încă listele de abonamentŭ, sĕ ne incunoșciințeze despre resultatulŭ colectării și rugămŭ pe aceea, carĭ suntŭ în restanță cu prețulŭ abonamentului, sĕ facă bine a ne trimite suma încasată, pentru a ne puté orienta la eșpedare.

Abonamente se potŭ face și de acum înainte de-a dreptulŭ la societatea „România-jună“ în Viena.

Viena, 31 Martie 1888.

Comisiunea pentru Almanachulŭ „Românlei-june.“

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Bucurescĭ, 2 Aprilie. Ministru-președinte I. Brătianu **a îmânatŭ demisiunea sa și a cabinetului.** Se pare că demisiunea e irevocabilă. Se crede, că cu formarea cabinetului va fi însărcinatŭ prințulŭ Ghica.

ULTIME SCIRĬ.

Despre causele turburărilorŭ din Bucurescĭ, o telegramă din Londra cu data de 31 Martie comunică următórele:

„Precum se vorbesce aci, cele întêmplate în Bucurescĭ stau în legătură cu unŭ rĕspunsă nefavorabil ce l'a datŭ guvernulŭ românŭ la o propunere ce i-a făcut'o guvernul rusescŭ d'a încheia o alianță. Oferta Rusiei a fost însoțită de promisiunea, că va incorpora Ardealulŭ în România în casŭ când Rusia ar eși învingĕtóre în cel mai apropiatŭ rĕsboiu orientalŭ. Bratianu a respinsŭ acéstă ofertă.“

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 30 Martie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.48	Vênd.	8.50
Argintŭ românescŭ .	„	8.44	„	8.48
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.04	„	10.05
Lire turcescĭ . . .	„	11.34	„	11.35
Imperialĭ	„	10.32	„	10.35
Galbinĭ	„	5.88	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	102.—	„	104.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

ricà acasă și plângea: décă se întêlniră începură a sĕ sfătuì cum sĕ scape de smeu.

Feciorulŭ de împĕratŭ îi dise: „Décă va veni smeulŭ acasă, întrébă de unde are calulŭ, și sĕ-mĭ spui sĕ mĕ ducŭ sĕ-mĭ cautŭ și eu unulŭ, póte vomŭ scăpa în chipulŭ ăsta.“ — și eși din palatŭ. Veni smeulŭ acasă; împĕrătésa începù alŭ lingușì și giugiulì, a-i spune de câte tóte și în urma urmelorŭ îi dise: „Deu, calŭ ca tine cine mai are! Spune-mĭ și mie de unde îlŭ ai?“ Smeulŭ îi rĕspunse: „De unde-lŭ am eu, de-acolo greu va mai lua cineva altŭ calŭ: In muntele cutare și cutare, trăesce o babă, ér baba are 12 cai, unulŭ mai fumosŭ decâtŭ celălaltŭ. Intr'unŭ colțŭ de grajdŭ e legatŭ unŭ calŭ răpcigosŭ, ĕsta-i celŭ mai bunŭ, că-i frate cu calulŭ meu, cine l'a lua va avé mare norocŭ cu elŭ. Décă vreĭ sĕ capețĭ calŭ dela bătrêna, trebue sĕ slujescĭ trei dile la dênsa; bătrêna are o iapă cu mânzŭ și trebue sĕ păzescĭ trei dile iapa cu mânzulŭ. Cui e în stare, sĕ o păzéscă, baba îi dă unŭ calŭ, sĕ și-lŭ alégă din grajdŭ după cum îlŭ trage inima. Dér décă te-ai băgatŭ slugă la ea, și nu eștĭ în stare sĕ-i păzescĭ iapa cu mânzulŭ, e vai de dilele tale.“

Smeulŭ plecă a doua di de acasă, și feciorulŭ de împĕratŭ veni sĕ întrebe pe împerătésa ce-a aflatŭ dela smeu. După ce află totŭ se duse în munțĭ la bătrêna și-i dise: „Dumnedeu sĕ te ție mătușică!“ Bătrîna îi respunse: „Dumnedeu sĕ te apere dragulŭ mamei! Dér ce vêntŭ te-a adusŭ pe-aicĭ?“ — „Vréu sĕ mĕ bagŭ slugă la D-ta“. — „Bine fĕtulŭ meu, décă îmĭ vei păzi trei dile iapa cu mânzulŭ, țĭ-oi da unŭ calŭ, sĕ ți-lŭ alegĭ din grajdŭ după pofta inimi, de nu-mĭ vei păzi-o bine, tu sĕ-mĭ dai capulŭ tĕu.“ Bătrîna îlŭ duse apoi în curtea caselorŭ, jur împrejurulŭ curții erau înțepenițĭ nisce parĭ în pămêntŭ ér în vîrfulŭ parilorŭ câte unŭ capŭ de omŭ!“ Bătrêna îi grăì feciorului de împĕratŭ: „Vedĭ tu capetele ĕstea, tóte s'au băgatŭ slugĭ la mine, și n'au fostŭ în stare sĕ-mĭ păzéscă iapa!“ Dér feciorulŭ de împĕratŭ nu s'a spăriatŭ ci a rĕmasŭ argatŭ la bătrêna.

Când era spre amurgitŭ feciorulŭ de împĕratŭ încăleca pe iapă, mânzulŭ mergea pe lângă iapă. Din șea elŭ nu s'a mișcatŭ, ér către miedulŭ nopții adurmì pe iapă și când s'a deșteptatŭ, sta călare pe unŭ bușteanŭ și strângea vêrtos căpăstrulŭ în mânĭ. Mare spaimă îlŭ cuprinse și sărì repede sĕ caute iapa Alergândŭ încóce și încolo ajunse la o apă și cum vĕdù apa, îșĭ aduse aminte de pescele ce'lŭ aruncase din fântâniță în lacŭ; îșĭ scóse solzulŭ din năframă și îlŭ frecà în mânĭ. De-odată audì din apă graiulŭ pescișorului: „Ce dorescĭ nenișorule?“ Feciorulŭ de împĕratŭ îi rĕspunse: „Mĭ-a scăpatŭ iépa bătrânei, și nu sciu unde sĕ o găsescŭ.“ Pescișorulŭ îi rĕspunse: „Aicĭ este în lacŭ, iépa s'a făcutŭ pesce, și mânzulŭ pescișorŭ, tu plesnesce cu căpăstrulŭ în apă și strigă: „Trăesce iépa bătrênei!“ Elŭ plesnì cu căpăstrulŭ în apă și grăì: „Trăiesce iépa bătrênei!“ Epa și mânzulŭ eșiră repede la malŭ, tocmai cum erau mai nainte. Elŭ îi puse căpăstrulŭ, încălecà și plecâ acasă; mânzulŭ alerga pe lângă mumă-sa.

După ce au ajunsŭ acasă, bătrêna i-a pusŭ lui de mâncare, duse iépa în grajdŭ și o bătea cu clescele și îi dise: „De ce nu te-ai făcutŭ pesce c...ce eștĭ!“ Epa îi rĕspunse: „Pesce m'am făcutŭ dér pescii sĕ au bine cu feciorulŭ de împĕratŭ și i-au spusŭ.“ Bătrêna îi poruncì: „Fă-te dér vulpe!“

Adoua di nicĭ nu înserase bine și feciorulŭ de împĕratŭ încălecà pe iépă și plecà la câmpŭ, mânzulŭ alerga pe lângă mumă-sa. Voinicŭlŭ nu se mișca din șea, dér adurmì către miedulŭ nopții pe spinarea iepii și când s'a deșteptatŭ sta călare pe unŭ butucŭ și strângea vêrtosŭ căpĕstrulŭ în mână. Spaimă mare la apucatŭ și sărì sĕ-șĭ caute iépa, dér șĭ-a adusŭ aminte îndată de ce i-a poruncitŭ bătrâna epei, scóse din năframă pĕrulŭ de vulpe și-lŭ frecà în mânĭ. Vulpea îi eși înainte cât ai clipi din ochĭ: „Ce vréi nenișorule?“ Mĭ-a fugitŭ iépa bătrênei și nu sciu undeește!“ Vulpea îi dise: „La noi este, iépa s'a făcutŭ vulpe și mânzulŭ puiu de vulpe, bate cu căpăstrulŭ în pămêntŭ și strigă: „Trăiesce iépa bătrênei!“ Feciorulŭ de împĕratŭ bătù cu căpăștrulŭ în pămêntŭ și strigà: „Trăiesce iépa bătrênei! și épa se făcu érășĭ épă, cum era mai nainte, șr veni cu mânzulŭ la feciorulŭ de împăratŭ. Feciorulŭ de împĕratŭ îi puse căpăstrulŭ în capŭ, încălecà și plecà acasă, mânzulŭ mergea sprintenŭ pe lângă épă. După ce ajunseră acasă, bătrêna îi puse lui de mâncare, duse épa la grajdŭ, și o bătea cu clescele și o înfrunta: „De ce nu te-ai făcutŭ vulpe, c...ce eștĭ!“ Iapa în rĕspunse: „M'am făcutŭ, dér vulpile se au bine cu elŭ, și m'au spusŭ.“ „Décă-i așa, fă-te lupŭ!“

(Va urma.)

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Rĕșnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amédĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Săcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgărașŭ:* 4 óre diminéța.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéța.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕșnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ* la Brașovŭ: 10 óre înainte de amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Brașovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Săcuime* la Brașovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre diminéța.
e) „ *Săcele* la Brașovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Tipografia A. MUREȘIANU Brașovŭ.